

[Møller Nørgaard.]

Lovgivning af denne Art, er det jo et Udslag af den Krisetilstand, som det danske Landbrug har levet under i en Aarrække. Da man første Gang, 16. Februar 1932, gennemførte en Lov om Fortrinsret i Høsten, blev der derved rakt en hjælpende Haand til de mange Jordbrugere, som ikke saa sig i Stand til selv at fremskaffe Penge eller fornøden Kredit til Indkøb af det nødvendige til deres Ejendoms Besaaning, idet det økonomisk set vilde have været en national Ulykke, om Dele af den danske Jord skulde ligge hen uden at blive besaaet. Der blev under Hensyn hertil taget vel imod Loven af 16. Februar 1932 og følgende Love, som har bevirket en Bedring af Landbrugets Økonomi. Det er efter min Formening nødvendigt ogsaa i Aar at fortsætte med denne Lovgivning, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting. Jeg maa maaske have Lov til at understrege en *hurtig* Behandling, da den Tid jo nærmer sig stærkt, da man skal tilrettelægge Arbejdet med Saanningen i Foraaret.

Maa jeg til Slut nævne, at selv om der er mangt og meget, vi i det høje Ting kan se ret forskelligt paa, er jeg sikker paa, at vi alle kan samles i Ønsket om, at den Tid, vi gaar i Møde, maa blive saa meget bedre, at vi ikke til næste Aar skal være nødt til at befatte os med et Lovforslag af denne Art.

Jensen-Aale: Jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre (Møller Nørgaard) i, at der er mange Ting, vi her i Rigsdagen ser forskelligt paa, men at vi kan være enige om, at det vilde være rart, om vi til næste Aar kunde være fri for at vedtage flere af den Slags Love, som vi i Øjeblikket behandler her i Tinget. Jeg vil i øvrigt ikke alene understrege Ønsket om, at Forholdene maa forme sig saaledes, men jeg vil yderligere ønske, at den samlede Rigsdag vil kunne være lige saa enig om at gennemføre virkelig fornuftige Foranstaltninger til Bedring af de økonomiske Forhold, som det har vist sig, at det høje Folketing har været enig om det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder; det er jo i det væsentlige en Genganger med Undtagelse af den Ændring, som den højtærede Landbrugsminister omtalte. De vanskelige Forhold, der gennem mange Aar har været til Stede, og som har nødvendiggjort en Lov som denne, kan jo ikke siges at være helt forsvundet; derfor mener jeg ogsaa, det er

rigtigt, at den højtærede Landbrugsminister har stillet Forslag om, at vi for endnu et Høstaar opretholder denne Lov. Saa maa vi haabe, at det Ønske, den ærede Ordfører for Venstre gav Udtryk for, maa gaa i Opfyldelse til næste Aar. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Lange: Jeg kan ogsaa tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig Gennemførelse af Forslaget; jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre i, at det gælder om, at Lovforslaget bliver gennemført hurtigt. Jeg tror, man maa sige, at de forskellige Love om Fortrinsret i Høsten er blevet gennemført lige sent nok, men det er jo gaaet i den Retning, at vi for hvert Aar har faaet Lovforslagene forelagt og gennemført tidligere. Jeg tror, det havde været heldigt, om det foreliggende Lovforslag var blevet gennemført endnu tidligere, end det nu vil kunne ske.

Ogsaa jeg kan naturligvis beklage, at det er nødvendigt at gennemføre en Lov som denne; det var at ønske, at Forholdene vilde udvikle sig saadan, at det ikke blev nødvendigt til næste Aar at gennemføre en lignende Lov, men om de økonomiske Forhold for Landbruget vil bedres saa hurtigt, skal jeg ikke spaa om.

Jeg takker den højtærede Landbrugsminister, fordi § 3 er blevet ændret saaledes, at den Undtagelsesbestemmelse, der fandtes i Loven i Fjor, og som vedrørte Retsplejelovens § 509, 3die Stykke, er udvidet til ogsaa at dreje sig om Retsplejelovens § 507, 3die Stykke. Jeg anser denne Ændring for at være nødvendig, og jeg beklager, at den højtærede Landbrugsminister ikke i Fjor indsaa Nødvendigheden af at gennemføre denne Bestemmelse, da Provinshandelskammeret rettede en Henvendelse til Landbrugsministeren og Rigsdagen derom; havde man dengang lyttet til det Raad, vi gav, havde man undgaaet det meget uheldige, at der nu foreligger to Retsafgørelser, en ved Østre Landsret og en ved Vestre Landsret, som er i Strid med hinanden. Men det er naturligvis glædeligt, at man nu faar Paragraffen ændret.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at naar man ønskede disse Bestemmelser gennemført, var det, fordi man vilde have, at Købmændene skulde føle sig helt sikre paa, at den Kredit, der her blev givet, ikke indebar nogen væsentlig Risiko. Nogen Risiko vil der altid være, men nogen væsentlig Risiko maa der ikke være. Den højtærede Landbrugsminister omtalte Forholdet paa en saadan Maade, at man nær-